

[Valdemar Thomsen.]

i det, han i Aftes udtalte, nemlig at de foreslaaede Lønninger er forsvarlige. Tværtimod vil det være meget tvivlsomt, naar man betænker, at Landbrugets Udgiftspristal nu er oppe paa omkring 184, medens Indtægten balancerer omkring de 100. Derfor synes jeg, det vilde være en mere nærliggende Opgave for Regering og Rigsdag at gøre en virkelig Indsats for, at disse to saa vidt forskellige Pristal kunde blive sammenfaldende. Det vil for øvrigt være lige saa let at gøre det som at vedtage det foreliggende Forslag, og min Gruppe agter derfor at stille Ændringsforslag nu til anden Behandling, men ikke om en Voldgift. Nej, vi har saamænd set tilstrækkeligt af, hvad det fører til: Spild af Tid og Penge, og Resultatet bliver nøjagtigt det samme som det, Forligsmanden har foreslaaet. Maaske man kan flytte et Komma, men Tidsspilde og Udgifter, det er det eneste, det fører til. Nej, men hvis Landbruget skulde finde, at nu kan det være nok, saa maa der vel, hvis ikke Regeringen vil følge mit Raad, findes paa andre Udveje, og jeg vil dèr, for muligvis at føre Regeringen paa Sporet, sige, at der endnu er andre økonomiske Kilder at øse af end Landbrugets, som jeg tror, vi alle sammen kan blive enige om snart er ved at være udtørret. Der er f. Eks. den passive Kapital. Dèr kan uden Skade og til Styrkelse af Købekraften hos Befolkningens brede Lag, ogsaa hos Landbruget, godt skæres en Del. Det kan gøres af Renteindtægter, det kan gøres af de store Lønninger, Tantiømer, Aktieudbytter og de urimelige Monopolfortjenester.

Ja, her er Adressen, som jeg tror at Regeringen, hvis den tænker paa at fremture i sine økonomiske Vildfarelser, vil faa Brug for den Dag, da Bonden ikke længere kan eller ikke vil lægge Ryg til — og det turde være for naivt at gaa ud fra, at Bonden fortsat er indstillet paa at lægge Ryg til. Jeg kunde derfor tænke mig, at det vilde være nok saa klogt, om Rigsdagen stillede nærværende Forslag i Bero og i Stedet for gik i Gang med at se paa, hvordan den økonomiske Genrejsning af Landbruget, som er en Betingelse for, at der igen kan skaffes produktivt Arbejde i vort Land, kan gennemføres, og hvordan økonomisk Ligevægt kan tilvejebringes. Kun derigennem bliver der — saa meget er nu en Gang sikkert — Basis for et fordrageligt Samarbejde og for den Lønstigning, som man her er inde paa, og kun derigennem — og det er vel ulige vigtigere — kan man nu undgaa den Kamp, som ellers før eller senere vil komme.

Gregersen: Vi vil fra vor Side gerne medvirke til, at denne Konflikt kommer ud af Verden, hvis den kan bringes ud af Verden ved lovlige Midler. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen antydede jo, at han sad inde med en Viden, som vi andre ikke har været i Besiddelse af og ikke har kunnet have nogen Anelse om, at man ikke skulde være vis paa, at denne Konflikt kunde bringes ud af Verden her. Han var ikke sikker paa, at selv om Rigsdagen vedtog dette Lovforslag eller nedsatte en tvungen Voldgift, saa vilde man bøje sig derfor.

For saa vidt det endnu er muligt her i Landet at løse den Slags Spørgsmaal her paa Rigsdagen, vil vi ogsaa være med der til, men jeg vil dog tilføje, at vi ikke anser det Forslag om at ophøje Mæglingforslaget til Lov, som Regeringen har fremsat, for at være den rette Vej. Jeg har allerede ved tidligere Lejligheder sagt, at hvis man fortsætter med at ophøje Mæglingforslagene til Lov, udhuler man hele Mæglinginstitutionen. En Afstemning om et Mæglingforslag mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne maa dog foregaa under et vist Ansvar. Det maa dog være saadan, at de paagældende, der stemmer, ved, at hvis de forkaster Mæglingforslaget, kan det føre til en aaben Konflikt, eller ogsaa kan det føre til, at Konflikten bliver indanket for en tvungen Voldgift.

Det er uholdbart i Længden at løse Arbejdskonflikter ved at ophøje Mæglingforslaget til Lov. Det medfører automatisk en ansvarsløs Afstemning. Man kan ikke være sikker paa, at Afstemningen vilde være faldet ud paa samme Maade, hvis de stemmende Parter ikke i Henhold til Praksis følte sig sikre paa, at hvordan de end stemte, saa vilde Rigsdagen ophøje Mæglingforslaget til Lov.

Vi ønsker derfor at støtte et Forslag, som vi altsaa venter vil komme i Aar paa samme Maade som tidligere, om at indanke denne Sag for tvungen Voldgift, ogsaa fordi vi anser Rigsdagen for uskikket til selv at dømme i denne Sag. Rigsdagen skal ikke tage Stilling til, om en Løn er for høj eller for lav. Det er denne Gang Arbejderne, der har vedtaget, medens Arbejdsgiverne har forkastet, det har ved tidligere Lejligheder været omvendt, men det medfører hver Gang, at der bliver en Diskussion her i Tinget om, om Lønnen nu ligger det rigtige Sted. Det ærede Medlem Hr. Brorsen var inde paa det og sagde, at Slagteriarbejdernes Løn laa relativt gunstig, og man maatte huske paa, at Landbruget var i en vanskelig Stilling nu. Det ærede Medlem Hr.